

3. Wniosek awansowy prof. dr. hab. Mikołaja Szafrana na stanowisko profesora zwyczajnego.
W Załączniku 1 znajdują się recenzje dorobku prof. M. Szafrana, autorstwa prof. dr. hab. Krzysztofa Haberki z AGH w Krakowie i prof. dr. hab. Tadeusz Kulika z Wydziału Inżynierii Materiałowej PW.
4. Sprawy studenckie i dydaktyczne.
- 4.1. Rozszerzenie Studiów Doktoranckich na Wydziale Chemicznym o dyscyplinę biotechnologia.
W związku z nabyciem przez Wydział Chemiczny uprawnień do nadawania stopnia doktora w dyscyplinie biotechnologia, zachodzi konieczność uwzględnienia tego faktu poprzez rozszerzenie studiów doktoranckich. Decyzję w tej sprawie podejmuje Rektor, a z wnioskiem występuje Dziekan, poparty uchwałą Rady Wydziału.
3. Opiniowanie wniosków o nagrody Premiera i Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego.
Do nagród Premiera „za wyróżnioną rozprawę doktorską” zgłoszono następujące prace doktorskie:
dr inż. Urszula Bernaś, „Nowe pochodne kwasu winowego”,
dr inż. Paweł Gawryś, „Nowe półprzewodniki organiczne z grupy arylenobisimidów: synteza, właściwości elektronowe, elektrochemiczne i strukturalne oraz zastosowanie w tranzystorach polowych”,
dr inż. Magdalena Gizowska, „Masy lejne w formowaniu kompozytów ceramika-metal”,
dr inż. Elżbieta Jędrych, „Mikrosystemy *Lab-on-a-chip* do oceny skuteczności terapii przeciwnowotworowych”.
Opinia Komisji ds. Nauki na temat zasadności wniosków wyrażona jest w Załączniku 2.
4. Powołanie komisji do oceny wniosku dr hab. Agnieszki Pawlickiej-Maule o nadanie tytułu profesora.
Dziekan proponuje powołanie komisji w następującym składzie:
1. prof. dr hab. Zbigniew Florjańczyk - przewodniczący
 2. prof. dr hab. Urszula Domańska-Żelazna
 3. prof. dr hab. Elżbieta Malinowska
 4. prof. dr hab. Janusz Płocharski
 5. prof. dr hab. Gabriel Rokicki
5. Korekta planu rzeczowo-finansowego na rok 2012.
Plan ma być gotowy na 21.01 i wtedy zostanie przesłany członkom Rady Wydziału.
6. Przyjęcie zasad podziału dotacji w ramach statusu KNOW za rok 2012.
Kolegium Dziekańskie w porozumieniu z Komisją ds. Nauki Rady Wydziału proponuje zasady podziału dotacji, które są przedstawione w Załączniku 3.
8. Doktoraty i habilitacje.
- 8.1. Powołanie recenzentów, komisji do przyjęcia rozprawy i publicznej obrony oraz komisji egzaminacyjnej w przewodzie doktorskim mgr. inż. Włodzimierza Tszyrznica.
Mgr inż. **Włodzimierz Tszyrznic** jest absolwentem Wydziału Chemicznego, który ukończył w 2008 r. Następnie był uczestnikiem Studium Doktoranckiego na naszym Wydziale.
Rada Wydziału otworzyła przewód doktorski 5.06.2012 r.
Temat pracy doktorskiej: „*Application of ultra performance liquid chromatography tandem mass spectrometry and Q-ToF mass spectrometry in metabolism studies of selected immunosuppressants: cyclosporine A and mycophenolic acid within the population of Polish patients after organ transplantation*”, promotor: prof. dr hab. **Maria Bretner**.

Komisja Rady Wydziału ds. przewodów doktorskich proponuje następujących recenzentów: prof. dr. hab. **Jana Pacheckę** z Wydziału Farmaceutycznego WUM i prof. dr. hab. inż. **Katarzynę Pawlak** z Wydziału Chemicznego PW.

Komisja doktorska RW wnosi o powołanie następujących egzaminatorów z przedmiotu podstawowego – **chemii analitycznej**: prof. dr. hab. Tadeusza Hofmana (przew.), prof. dr. hab. Marię Bretner (promotor), prof. dr. hab. Michała Chudego, prof. dr. hab. Elżbietę Malinowską, prof. dr. hab. Jana Pacheckę i prof. dr. hab. Katarzynę Pawlak (recenzenci).

Komisja przewodów doktorskich RW wnosi o utworzenie komisji do przyjęcia rozprawy i publicznej obrony w składzie: prof. T. Hofman (przewod.), prof. M. Bretner (promotor), prof. M. Balcerzak, prof. Z. Brzózka, prof. M. Chudy, prof. J. Cieśla, prof. K. Jankowski, prof. M. Jarosz, prof. I. Kulszewicz-Bajer, prof. E. Malinowska, dr. hab. S. Oszwałdowski, dr. hab. P. Parzuchowski, prof. M. Rakowska-Boguta i prof. J. Pachecka, prof. K. Pawlak (recenzenci).

Lista członków powyższej komisji nie jest zamknięta. Prosimy o zgłaszanie się samodzielnych pracowników naukowych Wydziału Chemicznego, którzy chcieliby znaleźć się w jej składzie – mailowo na adres hof@ch.pw.edu.pl albo bezpośrednio podczas posiedzenia Rady Wydziału. W celu ułatwienia decyzji oddzielnie przesyłam streszczenie rozprawy doktorskiej mgr. W. Tszysznicza.

Stanowisko komisji ds. przewodów doktorskich znajduje się w Załączniku 4.

8.2. Powołanie komisji egzaminacyjnych z języka angielskiego i filozofii w przewodzie doktorskim mgr. inż. Kamila Paduszyńskiego.

Mgr inż. **Kamil Paduszyński** jest absolwentem Wydziału Chemicznego PW, który ukończył w 2009 r. Obecnie jest uczestnikiem Studium Doktoranckiego na naszym wydziale. Rada Wydziału otworzyła przewód doktorski w dniu 18.12.2012 r. Temat pracy doktorskiej: „*Termodynamika cieczy jonowych – badania eksperymentalne oraz nowe modele matematyczne*”. Promotor: prof. dr. hab. **Urszula Domańska-Żelazna**.

Komisja doktorska RW wnosi o powołanie następujących egzaminatorów z **języka angielskiego**: dr. hab. J. Zacharę (przewod.), prof. U. Domańską-Żelazną (promotor), mgr A. Tomaszekiewicz – egzaminator.

8.3. Zmiana egzaminatora z języka angielskiego w przewodzie doktorskim mgr. inż. Daniela Prochowicza.

Mgr inż. **Daniel Prochowicz** jest absolwentem Wydziału Chemicznego PW, który ukończył w 2007 r. Był uczestnikiem Studium Doktoranckiego na naszym wydziale. Rada Wydziału wszczęła przewód doktorski 26.09.2012 r. Temat pracy: „*Wybrane związki kompleksowe glinu, cynku i miedzi jako jednostki budulcowe polimerów koordynacyjnych*”. Promotor: prof. dr. hab. **Janusz Lewiński**.

Komisja doktorska RW wnosi o powołanie następujących egzaminatorów z **jęz. angielskiego** w następującym składzie: prof. G. Rokicki (przewod.), prof. J. Lewiński (promotor), mgr A. Tomaszekiewicz – egzaminator.

Dziekan Wydziału Chemicznego
prof. dr. hab. Zbigniew Brzózka

Załącznik 1

Recenzje osiągnięć naukowych, dydaktycznych i organizacyjnych prof. dr. hab. Mikołaja Szafrana.

Prof. dr hab. inż. Krzysztof Haberko
em. prof. zw. Akademii Górniczo-Hutniczej
w Krakowie

Kraków dnia 20. listopada 2012

OPINIA
o dorobku naukowym, dydaktycznym i organizacyjnym
Prof. dr hab. inż. Mikołaja Szafrana

Opinię o działalności Prof. Mikołaja Szafrana przygotowuję w związku z ogłoszeniem konkursu na stanowisko **profesora zwyczajnego** w Politechnice Warszawskiej.

Prof. dr hab.inż. Mikołaj Szafran jest absolwentem Wydziału Chemicznego Politechniki Warszawskiej, gdzie został zatrudniony w roku 1974. Pracę doktorską obronił w roku 1983. W roku 2000 uzyskał stopień doktora habilitowanego a w roku 2009 decyzją Prezydenta RP nadano mu tytuł profesora w dziedzinie nauk technicznych i dyscyplinie technologia chemiczna. W październiku 2003 roku decyzją Senatu Politechniki Warszawskiej objął stanowisko profesora nadzwyczajnego tej Uczelni i piastuje je do chwili obecnej. Aktualnie jest kierownikiem Zakładu Technologii Nieorganicznej i Ceramiki.

Działalność naukowa Prof. Mikołaja Szafrana koncentruje się na zagadnieniach fundamentalnych dla technologii szeroko rozumianej ceramiki, w szczególności materiałów z zakresu tworzyw zaawansowanych. Dotyczy to zarówno materiałów o szczególnych cechach związanych z ich składem fazowym (np. supertwarde kompozyty) jak i szczególnej mikrostrukturze (np. kompozyty ceramika – polimer o osnowie z ceramicznego materiału porowatego). Na szczególne podkreślenie zasługują badania prowadzone przez Prof. M. Szafrana w zakresie formowania i spiekania folii ceramicznej, badania nad syntezą i zastosowaniem nowych wodorozcieńczalnych spoiw polimerowych, badania nad zastosowaniem flokulantów polimerowych i reakcji enzymatycznych w procesie formowania tworzyw ceramicznych, badania nad zastosowaniem i syntezą monomerów organicznych na bazie sacharydów. Rozpoznanie zagadnień związanych z tą ostatnią sprawą rzuciło nowe światło na bardzo efektywną metodę formowania wyrobów ceramicznych o skomplikowanych kształtach drogą odlewania żelowego (gel casting). Jako bardzo ważne należy również wymienić badania nad wyjaśnieniem wpływu budowy chemicznej mono- i di-oligo sacharydów na proces peptyzacji zawiesin proszków ceramicznych.

Badania nad naturą i wpływem cząstek organicznych o świadomie dobieranej budowie, na właściwości reologiczne gęstw ceramicznych stanowią dominantę działalności naukowej Prof. M. Szafrana tuż przed i po uzyskaniu przez Niego tytułu naukowego. Działalność ta jest

unikalna i doceniana nie tylko w naszym kraju, lecz także w świecie. Skutkuje to zapraszaniem Prof. M.Szafrana do wygłaszania referatów w renomowanych ośrodkach zagranicznych, np. Nano Ceramics Center National Institute for Materials Science (Tsukuba, Japonia), EMPA (Zurich, Szwajcaria), University of Melbourne (Australia) i inn. Dzięki licznym kontaktom międzynarodowym i uznaniu, jakim cieszy się Prof. Szafran, Jego studenci i doktoranci uzyskują miejsca do odbywania staży w czołowych ośrodkach na świecie zajmujących się zaawansowanymi badaniami w zakresie ceramiki. Lista wystąpień na konferencjach międzynarodowych, referatów plenarnych oraz referatów zaproszonych jest bardzo długa. Na podkreślenie zasługuje fakt, iż znacząca ich część dotyczy okresu po uzyskaniu tytułu profesora. Podobna uwaga dotyczy publikacji w czasopismach krajowych i międzynarodowych w tym także z tzw. listy filadelfijskiej. Prof. M.Szafran jest autorem czterech rozdziałów w wydawnictwach książkowych (dwóch po uzyskaniu tytułu profesora).

Istotnym elementem działalności naukowej a także dydaktycznej Prof. M. Szafrana jest promotorstwo prac doktorskich. Ośmiu prowadzonych przez Niego doktoratów zakończyło się już pomyślnymi obronami (cztery po uzyskaniu tytułu). Ponadto prowadzi trzy już otwarte przewody doktorskie oraz jest opiekunem trzech doktorantów, których promotorstwo zostanie Mu powierzono w odpowiednim czasie. Prowadził w sumie 70 prac magisterskich (13 po uzyskaniu tytułu).

Wysoki autorytet i silna pozycja w środowisku naukowym naukowy Prof. M. Szafrana sprawia, że powierzono Mu recenzowanie sześciu wniosków na tytuł lub stanowisko profesora, recenzowanie ośmiu rozpraw habilitacyjnych, piętnastu rozpraw doktorskich. Prof. M. Szafran pełnił również funkcję recenzenta wydawnictw książkowych (czterech), licznych artykułów nadesłanych do międzynarodowych i krajowych czasopism naukowych a także stu kilkudziesięciu projektów badawczych, rozwojowych, celowych i zakończonych projektów finansowanych przez Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego, kilkunastu projektów POIG, Fundacji na Rzecz Nauki Polskiej i inn.

Opinia o aktywności Prof. Szafrana nie byłaby pełna gdyby nie wspomnieć o licznych pełnionych przez Niego funkcjach w ramach Uczelni (w tym dwukrotna kadencja Prodziekana Wydziału Chemicznego PW), czy członkostwo rozmaitych komisji. Wśród licznych funkcji pełnionych poza Uczelnią chciałbym szczególnie podkreślić jego aktywność na forum Polskiego Towarzystwa Ceramicznego, którego jest wice-Prezesem. Jego działalność w Towarzystwie ma wymiar zarówno krajowy jak i międzynarodowy. Ten ostatni wynika z faktu, że Towarzystwo jest aktywnym członkiem Europejskiego Towarzystwa

Ceramicznego. Udział Prof. M. Szafrana w organizacji w roku 2009 Konferencji Europejskiego Towarzystwa Ceramicznego w Krakowie był bardzo istotny. Jeśli idzie o aspekt krajowy – należy podkreślić krzewienie wiedzy dotyczącej ceramiki poprzez organizację na terenie Politechniki Warszawskiej cyklicznych seminariów. Udział Prof. M. Szafrana w organizacji odbywających się co dwa lata Konferencji Polskiego Towarzystwa Ceramicznego jest trudny do przecenienia.

Wyżej przedstawione fakty składają się na obraz Osoby o nieprzeciętnej aktywności naukowej, dydaktycznej i organizacyjnej. Dokumentacja działalności Prof. M. Szafrana oraz moje osobiste rozeznanie tej działalności pozwala mi z pełnym przekonaniem stwierdzić, iż spełnia On w każdym aspekcie wymagania stawiane przez Senat Politechniki Warszawskiej osobom ubiegającym się o stanowisko profesora zwyczajnego tej Uczelni. Nie mam wątpliwości, że Prof. Mikołaj Szafran dzięki swoim oryginalnym osiągnięciom naukowym, które przekazuje swoim uczniom jest twórcą szkoły naukowej.

Prof. zw. dr hab. Tadeusz Kulik
Wydział Inżynierii Materiałowej
Politechniki Warszawskiej

Warszawa, dn. 22.11.2012

OCENA

dorobku naukowego, dydaktycznego i organizacyjnego

Prof. dr hab. Mikołaja Szafrana opracowana na zlecenie Dziekana
Wydziału Chemicznego Politechniki Warszawskiej
w związku z wszczęciem postępowania awansowego na stanowisko
profesora zwyczajnego

Ocena dorobku naukowego

Cały dorobek naukowy prof. dr hab. inż. Mikołaja Szafrana związany jest z projektowaniem i wytwarzaniem nowoczesnych materiałów ceramicznych. Homogeniczności zainteresowań naukowych prof. Szafrana sprzyja fakt nieprzerwanej od 36 lat pracy zawodowej w tym samym zespole badawczym, którym jest Zespół Ceramiki Specjalnej w Zakładzie Technologii Nieorganicznej i Ceramiki Wydziału Chemicznego Politechniki Warszawskiej. Obszar aktywności naukowej prof. Szafrana obejmuje trzy komplementarne kierunki badań: (1) poszukiwanie nowych metod formowania materiałów ceramicznych, (2) projektowanie nowych materiałów ceramicznych o założonych właściwościach do specjalnych zastosowań technicznych oraz (3) wytwarzanie kompozytów typu ceramika-metal i ceramika-polimer wykorzystując ceramikę porowatą jako osnowę tych kompozytów.

Wiele przeprowadzonych przez prof. Szafrana badań miało zdecydowanie pionierski charakter co najmniej w skali kraju, np. zagadnienie wytwarzania ceramicznych folii metodą „*tape casting*” z ferrytu Li-Mn-Mg, opracowanie technologii wytwarzania supertwardych kompozytów $\text{Si}_3\text{N}_4\text{-TiC}$ o wysokiej odporności na kruszenie i bardzo dobrych właściwościach skrawnych a także badania nad otrzymywaniem kompozytów ceramika-metal i ceramika-polimer.

Prof. Szafran zainicjował nowy kierunek badań wykorzystując związki organiczne i polimery w technologii wytwarzania materiałów ceramicznych. Oryginalnymi w skali nauki światowej są Jego badania nad syntezą i zastosowaniem nowych wodorozpuszczalnych monomerów organicznych (na bazie sacharydów) w

procesie formowania materiałów ceramicznych metodą „gel casting” a także badania procesu formowania materiałów ceramicznych z wykorzystaniem specjalnie projektowanych flokulantów polimerowych do otrzymywania wyrobów ceramicznych o skomplikowanym kształcie wraz z reakcjami enzymatycznego rozkładu wybranych substratów. Jednymi z pierwszych w świecie były prowadzone przez prof. Szafrana badania procesu wytwarzania kompozytów ceramika–polimer poprzez polimeryzację wybranych monomerów w porach ceramicznego tworzywa porowatego pełniącego funkcję osnowy kompozytu.

Bez wątplenia najsilniejszą stroną dorobku naukowego prof. Szafrana jest użyteczność większości Jego osiągnięć badawczych co najlepiej ilustrują imponujące liczby opracowań technologicznych (50), udzielonych patentów (31) oraz przyjętych zgłoszeń patentowych (5). W większości z nich prof. Szafran jest pierwszym autorem. Warto podkreślić, że 8 opracowań technologicznych, 6 patentów i wszystkie 5 zgłoszenia patentowe powstały w okresie niespełna czterech ostatnich lat, czyli już po uzyskaniu tytułu profesora. Świadczy to dobitnie o niezwyklej aktywności naukowej i pasji twórczej prof. Szafrana.

Do najbardziej spektakularnych osiągnięć naukowych prof. Szafrana, które zostały wdrożone do praktyki przemysłowej zaliczyłbym opracowanie technologii otrzymywania ceramicznych płyt o dużej porowatości i małych oporach przepływu do ozonowania wody pitnej, napowietrzania i karbonizacji ścieków oraz płyt porowatych w podajnikach fluidyzacyjnych. Porowate płyty zastosowano w kilku zakładach przemysłu spirytusowego do karbonizacji ścieków oraz w ponad 60 zakładach w podajnikach fluidyzacyjnych. Warto również odnotować, że nowy, zsyntezowany w Zespole prof. Szafrana wodorozpuszczalny monomer o nazwie monoakrylan glicerolu, jest obecnie obiektem wielkiego zainteresowania w Oddziale Ceramiki CEREL w Boguchwale k. Rzeszowa oraz w Instytucie Ceramiki i Materiałów Budowlanych w Gliwicach, gdzie trwają intensywne prace nad wdrożeniem technologii odlewania żelowego z wykorzystaniem tego monomeru w procesie wytwarzania wyrobów ceramicznych o skomplikowanym kształcie odpowiednio z Al_2O_3 i ZrO_2 oraz Si_3N_4 .

Zdecydowane nastawienie na współpracę z partnerami przemysłowymi i koncentracja na badaniach stosowanych są obecnie jak najbardziej pożądane albowiem współbrzmia z oczekiwaniami społeczeństwa kierowanymi pod adresem ludzi nauki i choćby dlatego zasługują na wielkie uznanie. Taka strategia pracy

naukowej daje niewątpliwie dużo satysfakcji jej autorom, ale niestety pociąga za sobą również znaczącą powściągliwość w publikowaniu najbardziej interesujących i istotnych wyników badań. Jednak chciałbym zauważyć, że pomimo istnienia „ciasnego gorsetu” narzuconego wymogami procedur patentowania i poufnością relacji z partnerami przemysłowymi, prof. Szafran legitymuje się dużym dorobkiem publikacyjnym będąc autorem i współautorem ok. 200 artykułów naukowych, których łączny *Impact Factor* wynosi 45,738. Jest On również autorem lub współautorem 2 monografii i 4 rozdziałów w książkach. Wiele z Jego publikacji znalazło uznanie innych badaczy o czym świadczą liczne cytowania. Udokumentowana przez prof. Szafrana liczba cytowań, po odrzuceniu cytowań własnych i współautorów, wynosi ponad 160 a *Indeks Hirsha* wynosi 8. Przytoczone liczby w środowisku chemików nie należą do najwyższych, jednak w kontekście wspomnianych uwarunkowań z pełną odpowiedzialnością uznaję je za więcej niż satysfakcjonujące. Na bardzo dużą aktywność naukową prof. Szafrana wskazują również liczne referaty wygłoszone na konferencjach krajowych (133) i zagranicznych (124). Natomiast o wysokim prestiżu i autorytecie naukowym jakim prof. Szafran cieszy się w krajowym i zagranicznym środowisku naukowym świadczą wygłoszone przez niego liczne referaty zaproszone (44) i plenarne (7).

Za działalność naukową lub naukowo-techniczną prof. Szafran otrzymał 9 nagród JM Rektora Politechniki Warszawskiej.

Ocena działalności dydaktycznej i wychowawczej

Prof. Mikołaj Szafran jest doświadczonym i cenionym nauczycielem akademickim, który prowadził wszystkie typy zajęć: laboratoryjne, ćwiczenia audytoryjne, wykłady, projekty technologiczne i seminaria dyplomowe. W okresie od 1983 roku prowadził aż 10 różnych wykładów. Aktualnie prowadzi 8 różnych wykładów, z których tylko jeden jest wykładem obieralnym a pozostałe 7 to wykłady kursowe. O olbrzymim zaangażowaniu prof. Szafrana w pracę dydaktyczną świadczy również fakt iż był On promotorem aż 62 prac magisterskich i współ promotorem kolejnych ośmiu oraz prowadził 5 prac inżynierskich.

Prof. Szafran aktywnie uczestniczy w promocji nauki wśród młodzieży szkół średnich. Między innymi, prowadził zajęcia i kilka prac dyplomowych dla uczniów Technikum Ceramicznego w Warszawie, na Festiwalu Nauki w 1998r. prowadził wykłady "Nowe materiały ceramiczne" a w roku 2011 w ramach Programu „Szukając

Einsteina - Akademia Umysłów Ścisłych” poprowadził wykład pt. „Nie święci garnki lepią...” oceniony jako jeden z najlepszych wykładów w ramach tego programu.

Zaangażowanie prof. Szafrana w pracę z młodzieżą zostało wysoko ocenione przez JM Rektorów Politechniki Warszawskiej, którzy przyznali mu 4 nagrody za działalność dydaktyczno-wychowawczą oraz jedną nagrodę za współpracę ze szkołami średnimi.

Na uznanie zasługuje również duży dorobek prof. Szafrana w obszarze kształcenia kadry naukowej. Wypromował On już 8 doktorów, w tym 4 doktorów po uzyskaniu tytułu profesora. Aktualnie jest On promotorem prac 3 doktorantów i sprawuje opiekę naukową nad kolejnymi trzema doktorantami. Recenzował 15 prac doktorskich, był recenzentem w 8 przewodach habilitacyjnych oraz recenzował dorobek naukowy w 2 postępowaniach o tytuł profesora i w 4 postępowaniach o stanowisko profesora.

Ocena działalności organizacyjnej

Prof. dr hab. inż. Mikołaj Szafran od roku 2008 pełni funkcję Kierownika Zakładu Technologii Nieorganicznej i Ceramiki na Wydziale Chemicznym Politechniki Warszawskiej. Dzięki szeroko zakrojonej wieloletniej współpracy naukowej z wieloma ośrodkami krajowymi i zagranicznymi, np. ENEA w Rzymie, *National Institute for Materials Science* – NIMS w Tsukuba (Japonia), EMPA, *Materials Science & Technology* w Zurichu (Szwajcaria), *University of Melbourne* (Australia) jest On niekwestionowanym autorytetem naukowym skupiającym wokół siebie liczny zespół aktywnych naukowo i mobilnych w skali międzynarodowej badaczy młodego i średniego pokolenia.

Od wielu lat prof. Szafran aktywnie uczestniczy w różnorodnych pracach na rzecz Wydziału, Uczelni i środowiska ceramików w kraju i za granicą pełniąc różne funkcje. Przez dwie kadencje w latach 2002-2008 pełnił funkcję prodziekana i Przewodniczącego Wydziałowej Komisji Rekrutacyjnej Wydziału Chemicznego PW oraz był członkiem Rady Naukowej Międzywydziałowego Centrum Biotechnologii PW. W latach 2008-2010 był Kierownikiem Specjalności „Technologia Nieorganiczna i Ceramika”. W kadencji 1999-2002 był członkiem Senackiej Komisji ds. Nauki. Od roku 2005 jest członkiem Rady Naukowej Uczelnianego Centrum Badawczego PW „Materiały Funkcjonalne”.

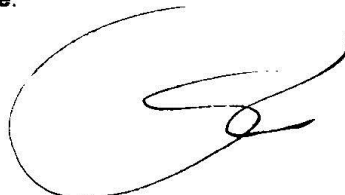
Kompetencje prof. Szafrana są szeroko wykorzystywane również poza Uczelnią o czym dla przykładu mogą świadczyć: powołanie go przez Ministra NiSzW (zarządzeniem nr 24/2011 z 15.03.2011) na członka Zespołu interdyscyplinarnego do spraw Programu wspierania infrastruktury badawczej w ramach Funduszu Nauki i Technologii Polskiej, wybór na Członka Zarządu Głównego Europejskiego Towarzystwa Ceramicznego i Vice-Prezesa Zarządu Głównego Polskiego Towarzystwa Ceramicznego na kadencję 2010-2013, zaproszenie do prac w Sekcji Materiałów Ceramicznych Komitetu Nauki o Materiałach PAN, wybór i pełnienie funkcji Vice-Przewodniczącego Rad Naukowych Instytutu Szkła i Ceramiki (od 2007r.) i Instytutu Ceramiki i Materiałów Budowlanych (od roku 2008). Ponadto, prof. Szafran był członkiem komitetów naukowych, doradczych i programowych oraz współorganizatorem wielu konferencji w kraju i za granicą. Jest również aktywnym członkiem Komitetu Redakcyjnego czasopisma „Materiały Ceramiczne”.

Jako inżynier chemik z wykształcenia oraz aktywny naukowiec w dziedzinie zaawansowanych materiałów ceramicznych prof. Mikołaj Szafran skutecznie łączy środowiska chemików, fizyków i inżynierów materiałowych ze środowiskiem inżynierów praktyków.

Opinia końcowa

W podsumowaniu dokonanej oceny dorobku naukowego, dydaktycznego i organizacyjnego prof. dr hab. inż. Mikołaja Szafrana stwierdzam, że po uzyskaniu tytułu naukowego profesora, znacząco pomnożył On swój dorobek we wszystkich obszarach aktywności będących przedmiotem oceny. Ponadto, dorobek ten daje podstawy do stwierdzenia, że stworzył On w Politechnice Warszawskiej, w rozumieniu określonym w stanowisku Senatu PW z 28.10.2009r., **oryginalną szkołę naukową prowadzącą badania w obszarze projektowania i wytwarzania zaawansowanych materiałów ceramicznych o kontrolowanej mikrostrukturze i właściwościach oraz skutecznie wdrażającą wytworzoną wiedzę w przemyśle.**

Wniosek Rady Wydziału Chemicznego Politechniki Warszawskiej o awansowanie Prof. dr hab. inż. Mikołaja Szafrana na stanowisko profesora zwyczajnego zasługuje na zdecydowane poparcie.

Załącznik 2

Komisja ds. Nauki
Rady Wydziału Chemicznego
Politechniki Warszawskiej

Warszawa, 16 stycznia 2013

PROTOKÓŁ nr 6 w sprawie wniosków o przyznanie nagród Prezesa Rady Ministrów za wyróżnioną rozprawę doktorską

W dniu 16 stycznia br. Komisja ds. Nauki w składzie:

- prof. dr hab. inż. Wojciech Wróblewski – przewodniczący,
- dr hab. Joanna Cieśla, prof. PW – członek,
- prof. dr hab. inż. Antoni Pietrzykowski – członek,
- prof. dr hab. inż. Andrzej Sporzyński – członek,
- prof. dr hab. Małgorzata Zagórska – członek,
- dr inż. Aldona Zalewska – sekretarz

zapoznała się z dokumentacją wniosków o przyznanie nagród Prezesa Rady Ministrów za wyróżnioną rozprawę doktorską. W ramach konkursu wpłynęły cztery wnioski wyróżnionych prac doktorskich:

- dr inż. Urszuli Bernas pt. „Nowe pochodne kwasu winowego”,
- dr inż. Pawła Gawrysia pt. „Nowe półprzewodniki organiczne z grupy arylenobisimidów: synteza, właściwości elektronowe, elektrochemiczne i strukturalne oraz zastosowanie w tranzystorach polowych”,
- dr inż. Magdaleny Gizowskiej pt. „Masy lejne w formowaniu kompozytów ceramika-metal”,
- dr inż. Elżbiety Jędrych pt. „Mikrosystemy *Lab-on-a-chip* do oceny skuteczności terapii przeciwnowotworowych”.

Do wyżej wymienionych wniosków dołączone zostały: recenzje rozpraw doktorskich, dorobek naukowy wnioskodawców oraz szczegółowe uzasadnienie każdego z wniosków przygotowane przez prof. dr hab. Zbigniewa Brzózkę, dziekana Wydziału Chemicznego PW.

Biorąc pod uwagę imponujący dorobek naukowy wnioskodawców, recenzje rozpraw doktorskich oraz fakt ich wyróżnienia, Komisja rekomenduje Radzie Wydziału Chemicznego poparcie wniosków o przyznanie wyróżnionym rozprawom doktorskim nagród Prezesa Rady Ministrów.

prof. dr hab. inż. Wojciech Wróblewski
dr hab. Joanna Cieśla, prof. PW
prof. dr hab. inż. Antoni Pietrzykowski
prof. dr hab. inż. Andrzej Sporzyński
prof. dr hab. Małgorzata Zagórska
dr inż. Aldona Zalewska

Załącznik 3

Zasady podziału dotacji podmiotowej KNOW
na Wydziale Chemicznym Politechniki Warszawskiej za rok 2012,
przeznaczonej jako dodatek do wynagrodzeń pracowników i stypendiów doktoranckich
- propozycja

1. Dotacja zostanie podzielona na dwie części, które będą oddzielnie przyznane pracownikom i doktorantom.
2. Część przeznaczona dla pracowników, będzie rozdzielona pomiędzy aktualnie zatrudnionych pracowników Wydziału mających swój udział w dorobku naukowym Wydziału w latach 2007 – 2011.
 - 2.1. Podział dotacji jest odzwierciedleniem dorobku naukowego uzyskanego w latach 2007-2011.
 - 2.2. Ocena dorobku mierzona jest wartością współczynnika P , używanego przy podziale dotacji statutowej pomiędzy jednostki organizacyjne Wydziału.
 - 2.3. Dodatek do pensji zostanie przyznany pracownikom, klasyfikowanym w pierwszej połowie listy rankingowej uporządkowanej według malejącej wartości P , a obejmującej dorobek z lat 2007-2011.
 - 2.4. Wartość dodatku będzie proporcjonalna do wartości współczynnika P , z zaokrągleniem do 100 zł, pod warunkiem nieprzekroczenia wartości maksymalnej równej 3 000 zł brutto.
 - 2.5. Dodatek będzie przyznany na 12 miesięcy i wypłacany w transzach trzymiesięcznych.
3. Część dotacji przeznaczona dla doktorantów będzie rozdzielona według zasad przyznawania dodatku projakościowego do stypendium doktoranckiego. Zasady przyznawania zostały opracowane przez Wydziałowy Samorząd Doktorantów dla dotacji projakościowej, zatwierdzony przez Radę Wydziału i funkcjonujący już od dwóch lat.

Załącznik 4

Warszawa, 14 stycznia 2013 r.

Komisja Rady Wydziału Chemicznego PW
ds. Przewodów Doktorskich.

Protokół z posiedzenia Komisji w dniu 14 stycznia 2013 r.

Komisja RW ds. przewodów doktorskich w składzie:

- Dr hab., prof. PW Joanna Cieśla
- Dr hab., prof. PW Michał Fedoryński
- Dr hab., prof. PW Krzysztof Jankowski
- Prof. dr hab. Marek Marczewski
- Prof. dr hab. Gabriel Rokicki
- Prof. dr hab. Andrzej Sporzyński
- Prof. dr hab. Mikołaj Szafran
- Dr hab. Janusz Zachara (przewodniczący)

zapoznała się z rozprawą doktorską zatytułowaną „Application of ultra performance liquid chromatography tandem mass spectrometry and Q-ToF mass spectrometry in metabolism studies of selected immunosuppressants: cyclosporine A and mycophenolic acid within the population of Polish patients after organ transplantation” złożoną przez mgr inż. Włodzimierza Tszyrznica. Mgr inż. W. Tszyrznic jest absolwentem Wydziału Chemicznego PW, który ukończył w 2008 roku. Następnie był uczestnikiem Studium Doktoranckiego na naszym Wydziale. Przewód doktorski został otwarty w dniu 5.06.2012 r. Promotorem rozprawy jest dr hab., prof. PW Maria Bretner. Po zapoznaniu się z opinią promotora i dyskusji komisja proponuje Radzie Wydziału Chemicznego PW powołanie następujących recenzentów:

1. Prof. dr hab. Jan Pachecka, Wydział Farmaceutyczny WUM.
2. Dr hab. inż., prof. PW Katarzyna Połec-Pawlak, Wydział Chemiczny PW.

Komisja wnosi o powołanie egzaminatorów z przedmiotu podstawowego „Chemia analityczna” w osobach:

1. Dr hab., prof. PW Tadeusz Hofman (przewodniczący)
2. Dr hab., prof. PW Maria Bretner (promotor)
3. Dr hab. inż., prof. PW Michał Chudy
4. Prof. dr hab. Elżbieta Malinowska
5. Prof. dr hab. Jan Pachecka (recenzent)
6. Dr hab. inż., prof. PW Katarzyna Połec-Pawlak (recenzent)

Komisja wnosi o utworzenie komisji do przyjęcia rozprawy, dopuszczenia do publicznej obrony oraz do przyjęcia publicznej obrony w następującym składzie:

1. Dr hab., prof. PW Tadeusz Hofman (przewodniczący)
2. Dr hab., prof. PW Maria Bretner (promotor)
3. Prof. dr hab. inż. Maria Balcerzak
4. Prof. dr hab. inż. Zbigniew Brzózka
5. Dr hab. inż., prof. PW Michał Chudy
6. Dr hab., prof. PW Joanna Cieśla
7. Prof. dr hab. inż. Krzysztof Jankowski
8. Prof. dr hab. inż. Maciej Jarosz
9. Prof. dr hab. inż. Irena Kulszewicz-Bajer
10. Prof. dr hab. Elżbieta Malinowska
11. Dr hab. inż. Sławomir Oszwałdowski
12. Dr hab. inż. Paweł Parzuchowski
13. Prof. dr hab. Magdalena Rakowska-Boguta
14. Prof. dr hab. Jan Pachecka (recenzent)
15. Dr hab. inż., prof. PW Katarzyna Połec-Pawlak (recenzent)

Przewodniczący Komisji
Dr hab. inż. Janusz Zachara